

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis Epistolæ B. Pauli ad Romanos XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

re: quia opera bona, inquit, ad salutem sunt superflua & nulla. Et idē ubi de Christi imitatione agitur, Euangelium Christi quē vita illis est signum, cui contradicunt. Iuxta Euangelium namque viuere, carni & vitijs mortificandis insistere, Christi vitam imitari, atque in se exprimere, Papistarum, Monachorum quē esse volunt, non Euangelicorum. Neque enim propterea sunt Euangelici, vt iuxta Euangelium, & pro Euangelicā integritatis obseruantia viuant, sed vt sub Euangelij nomine liberius peccent, dum sub velamine Christianā libertatis, nihil obediunt Ecclesie, quam non solum persequuntur, sed impugnant etiam vita, moribus & eruditione Christum. A quorum contagione vos seruet Christus Dominus in æternum benedictus, Amen.

DOMINICA II. POST DOMINI NATIVITATEM, Epistola B. Pauli Apostoli, ad Romanos XII.

Obfecro vos per misericordiam Dei, vt exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. Et nolite confirmari huic seculo: sed reformamini in nouitate sensus vestri, vt probetis, quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta. Dico enim per gratiam, quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos, non plus sapere, quam oportet sapere: sed sapere ad sobrietatem. Et vnicuique sicut Deus diuisit mensuram fidei. Sicut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi vnum corpus sumus in Christo. Singuli autem alter alterius membra in Christo Iesu Domino nostro.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

Obfecro, non per potentiam vobis impero. Nihil enim aliud ago, quam quod suscepi officium vos reconciliandi Deo. Quare obsecro vos per misericordiam Dei vobis factam. Vide hic, quanta se humilitate deicit Paulus, quanta mansuetudine rogat, qui iubere potuisset. Sciens nimirum humanum ingenium facilius blandis, sed veris persuasionibus ac lenitate duci, quam imperio austeriori impelli. Vndē quam stultē egerit Roboam liquet, qui derelicto consilio seniorum, benignitatem suadērium, iuuenum sequutus est consilia, & durē populo loquens, decem à se tribus Israel auerit. Itaque Paulus (vt mater ad eos, quos Christo generat) obsecro, ait, vos per misericordiam Dei factam (vndē salus nostra, & non ex vllis meritis nostris nobis consistit) vt vnusquisque vestrum seipsum mactet Deo in sacrificium, per abnegationem & mortificationem desideriorum suorum carnalium, vt corpora vestra Deo exhibeatis hostiam viuentem. Viuens hostia dicitur, quando ab hac vita homo non deficit, & nihilominus à carnalibus desiderijs Dei se amore occidit. Itaque hostia viuens dicitur corpus pro Deo afflictum. Viuit enim virtutibus, moritur vitijs. In hoc enim ab his, qui sub lege viuēbāt, nos sub gratia constituti, differimus, quod illi corpora brutorum offerebant animalium, hostiam mortuam, nos modo tempore Euan-

3. Reg. 12.
1. Par. 10.
Rom. 12.

gelij corpora humana nostra hostiam Deo offerimus viventem. Sequitur: Ideo exhibeatis Deo corpora vestra hostiam viam, hostiam sanctam, à delictorum contagio purgatam & mundam, Deo placentem. Tunc enim placet Deo, si quicquid facitis, in gloriam Dei, & ut illi placeatis, facitis. Videte quomodo nos docet Paulus corpora nostra sacrificare Deo per abstinentiam, per laborem, per vigiliis, per ieiunia, cæterasque id genus afflictiones, quibus caro subicitur spiritui & Deo, & operum bonorum virtutumque instrumentum, quod digna fiat in nouissimo die cum anima coronari, quæ hic in Dei seruitio quoque simul sunt in Dei holocaustum mactata. Deinde: Rationabile, inquit, sit obsequium vestrum, ne quid à vobis fiat nimium, ne quid immoderatum, ne quid denique imprudenter, & ne quid cuius rationem non possitis reddere, faciatis. Vitium enim, non natura persequenda est. Et sicut *qui delicatè nutrit seruum suum*, hoc est, carnem suam, *sentiet contumacem*, ita ediuerso de rapina offert holocaustum, quisquis corpus suum immoderatè afflixerit. Quapropter nobis necessarium esse sal discretionis Christus cognoscens, *Habete*, inquit, *in vobis sal*. Sequitur in epistola: Et nolite conformari huic seculo, hoc est, nolite formam huius seculi vobis imprimere, nolite hominibus mundum amantibus conformari. Hi enim carnalia, mundana, temporaliaque amant, quarunt & meditantur. Et quia mundum amant, ideo etiam mundus sunt. Huic enim assimilatur homo, quod diligit, sicut Augustinus ait: Si terram diligis, terra es: si aurum diligis, aurum es: si Deum diligis, Deus, hoc est, diuinus es. Vult ergo amorem & omnem actum seculi in nobis expiari, ac si cum Ioanne diceret: *Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. Qui enim diligit mundum, non est charus Patri in eo*. Sed reformamini, inquit, ad imaginem Dei, quæ in vobis per peccatum deformata est. Hanc inquit, Dei similitudinem in Adam amissam, & ex proprijs quoque peccatis conculcatam, per Christum recuperate. Reformamini autem in nouitate sensus vestri, quo per studium lectionis & meditationis verbi Dei, sensus vester interior à Deo illuminetur, & semper magis ac magis crescat: vt probetis, atque re ipsa & gustu spiritus discatis, quæ sit voluntas Dei bona, beneplacens & perfecta. Qui enim virtuosam, internamque duxerit vitam, agnoscit gustu spiritus sui, cui pariter in hoc testimonium perhibet Spiritus sanctus, qui tranquillam eius reddit conscientiam, & hanc in bono confirmat, quo sciat, quæ sit voluntas Dei bona, quodve ab eo præceptum, quæ item sit beneplacens, aut quod eius consilium, quæ potestremo sit perfecta eius voluntas ad supererogationem & perfectionem pertinens. Dico enim vobis per gratiam, quæ data est mihi, hoc est, apostolica vobis autoritate præcipio omnibus, qui sunt inter vos, cuiuscunque hi sunt status aut conditionis, non plus sapere, aut inuestigare de occultis & mysterijs Dei, quam oportet. Datur hic intelligi quosdam inter eos fuisse, qui curiosius, quam oportebat, conabantur rimari secreta Dei, quos apostolica nunc corrigit autoritate. Non plus, inquit, expedit sapere, quam oportet sapere, & quantum ad fidem & religiosos pertinet mores, sed sapere ad sobrietatem. Scriptum enim est: *Fortiorate ne scrutatus fueris, sed quæ præcepit tibi Deus, illa cogita semper*. Hoc enim est, quod monet sapere ad sobrietatem, ac si diceret: Sapite ad sobrietatem, vt quæ necessaria vobis sunt & salutaria, iuxta

Prou. 29.

Esaiz 61.

Matth. 5.

August.

1. Ioan. 2.

vires, modum & captum intellectus vestri inuestigatis, ne sapientiæ nimis-
tate mens vestra inebrietur, si in his, quæ supra vires humanæ sunt rationis,
vos immerferitis. Sapite igitur, sicut vnique Deus diuisit mensuram fi-
dei, hoc est, secundum modum & mensuram, quam fides docet seruandam,
quo se in scientia scripturarum vnusquisque occupet exerceatq; iuxta sta-
tum, iuxta ingenium, iuxta gradum quoque & officium suum. Huius rei
adducens similitudinem, qua prædicta confirmet: Sicut enim, inquit, in
vno corpore multa sunt membra, puta oculus, manus, pes, cor & reliqua: om-
nia autem membra non eundem actum habent, sed singula quæque suos,
quo vnumquodque membrorum suo deseruiat officio: ita in corpore
quoque est Ecclesiæ (vnum enim corpus mysticum multi sumus) & diuersos
singuli habemus actus. Alius enim verbo studet sapientiæ, alius eruditioni,
alius consolationi merentium, alius reficiendis esurientibus. Quare fit, vt
quum nemo singula habeat dona, per communicationem tamen, habeant
omnes omnia, & singuli singula. Quicquid enim vnusquisque in se non ha-
bet, per charitatis communionem hoc habet in alio. Vnum namque corpus
(vt dixi) multi sumus in Christo. Singuli autem alter alterius membra, pu-
ta, vt quemadmodum in corpore vnum membrum alteri seruit, & suo offi-
cio alteri obsecundat, & diuerso alterius quoque officio & obsequio iterum
eget, ita inter nos quoque alter alteri subueniat, & quodcunque habet à Deo
munus, communicet proximo. Ad hoc namque nos charitas per vnitatem
fidei in Christo compaginat, vt (sicut dixi) multi in Christo sumus vnum
corpus.

EXEGESIS EVANGELII DOMINICÆ

eiusdem. Luca II.

NON paucis cum sanctis, tum sapientibus viris visum est fratres mei,
si mundus reformari aut Ecclesiæ deberet, id cum pueris, à quibus in-
choandum foret, tentari oportere. Inueterati namque in vitijs at-
que malè assueti, vix à suis possunt moribus auelli. Aetas verò tenera ante-
quam mala imbuitur consuetudine, idonea est, si præceptores habeat virtut-
um studiosos, non minus ad bonos mores, quam ad literas imbibendas.
Legitur hodiè Euangelium nobis, quo, quomodo pueri sint instituendi à pa-
rentibus, quomodo ve parentibus obedire debeant pueri, discamus. Narra-
tur enim quomodo se puer habuerit Iesus ad suos parentes. Dicit itaque
Euangelista:

Dan. 13.

Lucæ 2.

Ex d. 32.
Festiuitates
Iudæorum
tres præci-
pue quæ.
Exod. 34.

Pascha Iu-

Cum factus esset Iesus annorum duodecim, ascendentibus
illis Hierosolymam secundum consuetudinem dici festi.

Tres erant festiuitates præcipue Iudæorum (plures enim minores, sed
hic de omnibus nihil est opus differere) de quibus præcepit Dominus in
Exodo: Tribus vicibus in anno mihi festa celebrabitis. In quibus omnes
mares debebant apparere coram Domino, vbi erat eius memoria, quæ fuit
post ædificationem templi in Hierusalem. Propterea dicitur in Exodo ite-
rum: Ter apparebit in anno omne masculinum coram Domino Deo suo.
Prima erat festiuitas Paschæ, quæ seruabatur quinto decimo die Lunæ pri-
mi men-